

Paraklétoosz

2022. június 26.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

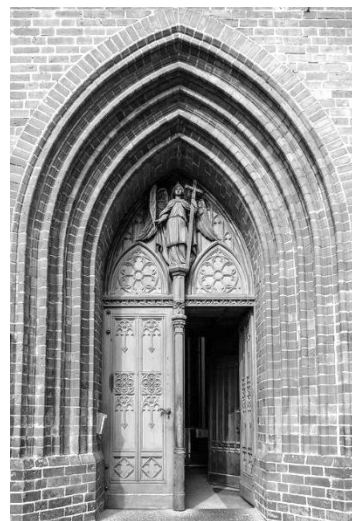
MEGSZÓLÍT A TEMPLOM – Romano Guardini

A kórházkápolna megáldásának harmincadik évfordulójára emlékezve keressük: a templom üzenetét.

A TEMPLOM KAPUJA

Már gyakran beléptünk a templomba a kapun át, és az mindannyiszor mondott nekünk valamit. Meghallottuk-e a szavát?

De hát miért is áll ott az a kapu? Talán csodálkozol, hogy ezt kérdem. Azt gondolod, a felelet éppenséggel nem nehéz: hát azért, hogy ki- és bemenjünk rajta. Ez igaz is. Ám a ki- és bemenéshez még nincs szükség kapura! Megtenné a szolgálatot egy nyílás is a falon, és ehhez elég volna egy erős deszkaajtó. Az emberek könnyen ki- és bejárhatnának rajta, olcsóbb is volna és a célnak is jobban megfelelné. De „kapu”, az bizony nem volna. A templomkapu többet akar, mint egyszerűen ilyen hétköznapi célt szolgálni: a kapunak mondanivalója van.

Figyeld csak meg, mikor átlépsz a küszöbön, mindjárt érzed: „Én most elhagyom a külső világot, én most bemegyek.” Kint terül el a világ, a szép világ, telve erős léttel, tevékenységgel. De van benne sok csúnya és alantas is. Valami vásári jelleg ül rajta: mindenki csak szaladgál, mindenki csak terpeszkedik benne. Nem akarjuk éppen profánnak nevezni, de van valami ebből rajta. A templom kapuján át azonban a vásártól elkülönített csendes és szent belsőségbe lépünk, a szentélybe. Kétségtelen, hogy minden dolog Isten alkotása, minden az Ő ajándéka. Ő mindenütt ránk találhat. Minden dolgot úgy kell fogadnunk, amint az Isten kezéből jön, és meg kell azt szentelnünk kegyeletes lelkünkkel. És az emberek mégis mindenkor meg voltak győződve arról, hogy egyes helyek különösen is szentek, és Isten számára vannak lefoglalva.

A kapu a külső és a belső világ között áll, a profán és a szentély között, a között, ami a világhoz tartozik, és amit Istennek szentelnek. És ha valaki átlép a kapun, akkor ez így szól őhozzá: „Hagyd kívül azt, ami nem oda való, hagyd kint azokat a gondolatokat, kívánságokat, gondokat, a kíváncsiságot, a hiúságot. Hagyj kint mindent, ami nincs megszentelve. Tisztulj meg, mert szentélybe lépsz mostan.”

Ne lépj át sebtében a kapun! Egészen lassan kellene a kapun át bemennünk, és lelkünket kitárnunk, hogy meghalljuk, mit mond. Sőt előzőleg egy kissé meg is kellene állnunk, hogy templomba-lépésünk megtisztulás, összeszedettség legyen.

De a kapu még többet is mond. Figyeld csak meg, hogy amikor átlépsz rajta, önkéntelenül fölemeled a fejedet és szemedet. Tekinteted először a magasba szökik, majd széttéki. A templom magas tere a végnélküli örökkévalóságnak, az égnek jelképe, amelyben Isten lakik. Igaz, hogy a hegyek még magasabbak. ... Ezt a teret azonban lefoglalták és elkülönítették Isten számára. Érette alakították és képezték ki ilyen szentül. Megérezzük a fölfelé törő oszlopokon, a széles, erős falakon, a magas boltozaton: igen, ez egészen különös, bensőséges módon az Isten háza, Isten lakása.

És a kapu bevezeti az embert a titokba. Azt mondja neki: „Vesd el, ami kicsinyes, el mindazzal, ami szűk és nyugtalanító. El mindazzal, ami lenyom. Ki a mellett, fel a szemekkel, a lélek szárnyaljon szabadon! Isten temploma ez, és egyszersmind saját énednek is mása, mert te Isten élő temploma vagy, Isten temploma a tested és a lelked. Tágítsd hát ki, tedd naggyá és szabaddá!”

„Emeljétek fel a fejeteket ajtók, Táruljatok örök kapuk:

És a dicsőség Királya bevonul”, - imádkozza a zsolttáros

Halld meg te is ezt a fölszólítást. *Mit használ neked a kőből és fából épült templom, ha te magad nem vagy Istennek élő temploma? Mi hasznod belőle, ha hatalmas kapu vezet abba és hatalmas ajtószárnyak tárulnak ki, de lelked templomában nem nyílik meg a kapu, és nem vonulhat be rajta a dicsőség Királya?*

TEMPLOMTÉR – Szent tér

A természeti térnek, mint tudjuk, három irányú kiterjedése van. Ez az alapja annak, hogy a tér nem káosz, hanem rendezett valami: az egymás mellett, egymás fölött, egymás mögött állók rendje. Ez teszi, hogy életünket alakíthatjuk, mozoghatunk, hogy építhetünk, alkothatunk, lakhatunk.

A természetfölötti, szent tér is rendezett valami. A templomot úgy építik (hajdanában), hogy nyugatról kelet felé, a Nap fölkelte felé nézzen. A napív húrja szeli át. A templom kapja az első és utolsó sugarakat. Krisztus a megszentelt világ Napja. A Nap pályájának iránya szabja meg a szent tér irányait, valamint minden építkezésnek, alakzatnak az irányát is, amely helyesen van beállítva az örökkévalóság felé. (A praktikus házsorba, az utca vonalához alkalmazkodó építési gyakorlat erre nem figyelt.) ...

Egy másik irány is van, és ez felülről lefelé halad. Amikor a pap előkészíti az áldozatot, fölemeli a paténát és a kelyhet. Mert „ott fõnt van az Isten”, „a Szent a magasságban”. Fölfelé emelkedik a kérõ tekintet és a kéz is: a mélységbõl „a szent magasságba”. És ha a püspök vagy egy pap megáld valakit, kezét a térdelõnek fejére teszi, vagy az elõtte álló tárgyra helyezi. Mert minden teremtmény „alant” van, és az áldás a

Magasságbelitől jön. Ez a szent tér harmadik iránya, új kiterjedése. A lélek iránya: a vágynak, az imádságnak és az áldozatnak iránya. Az Isten iránya: a kegyelem, a beteljesítés, és a szentség iránya.

A szent tér három irányú kiterjedése tehát így alakul:

Az első irány: szemben a felkelő Nappal, és ez a Nap: Krisztus. Feléje irányul a hívők tekintete. Belőle árad lefelé a mi szívünkbe az isteni fénysugár. A lélek nagy beteljesedése, és Isten leereszkedése.

A második irány északról dél felé mutat, és a sötétség néz ez irányban a világosság felé, mely az Isten ígéjében ragyog. Az égő szív természete, hogy világítani és melegíteni akar.

És a harmadik irány alulról fölfelé vezet: a lélek mozgása vágyban, imádságban, és áldozatban a mélységből a Magasságbeli trónjához. A válasz erre a teljesezés, amely a kegyelemben, áldásban és szentségekben árad lefelé.

HOL VAGY TE A TEMPLOMBAN - A gyertya

Milyen sajtóságos is a mi lelkünk! Úgy van minden dologgal, mint egykor az első ember, aki midőn Isten parancsára nevet adott az állatoknak, nem talált közöttük magához hasonlót. „Én más vagyok, mint bármi más a világon, mindentől különböző, egyedül Istennel rokon.” ... Ott a gyertya, ami jelkép, amely sok másnál szebb és kifejezőbb. Nem mondok vele neked semmi újat, bizonyára te magad is gyakran megérezted.

Nézd csak, hogyan áll a gyertyatartón! Széles és nehéz a gyertyatartó talpa. A gyertya alakja egyenes. Így áll a térben karcsún, érintetlen tisztaságban, de mégis meleg színével; határozott formája élesen kiemeli környezetéből. Tetején lobog a láng, és ebből alakítja át a gyertya a maga tiszta testét meleg, sugárzó fénné.

Nem érzed-e, mikor előtte állsz, hogy valami egészen nemes érzés támad benned? Hiszen nézd csak, hogyan áll a maga helyén, szilárdan, tisztán, előkelően. Érezd meg,

hogy minden azt mondja benne: „Készen állok!” Semmi sem fut el belőle, semmi sem bújik ki, minden tiszta készenlét. És feltartóztathatatlanul felemészti magát hivatása teljesítésében, miközben fénné és hővé alakul át. Te erre esetleg azt mondod: „De hát mit tud minderről a gyertya? Hiszen nincs is lelke!” - *Akkor adj te neki lelket! Tedd meg saját lelked kifejezőjének! Amikor a gyertyára nézel, kelts fel magadban minden nemes tettekkészséget és mondd: „Itt vagyok, Uram!” Akkor majd úgy érzed, hogy a karcsú, tiszta gyertya a te lelkivilágodat fejezi ki. S légy rajta, hogy minden tettekkészséged igazi hűséggé erősödjön. Akkor majd megérezed: „Uram, a gyertya szimbólumában én állok előtted!” Ne fuss el hivatásod elől. Légy állhatatos.*

Ne kutass mindig a miért, a minek után. Az élet legmélyebb értelme az, hogy az ember feleméssze magát igazságban és szeretetben Istenért, miként a gyertya is fénybe és hőbe alakul át.

HÁLAADÁS A KÁPOLNÁÉERT – Bárány András a kórházkápolna tervezője szavaival

A templom az imádság és imádás szent hajléka. Köszönjük néked, Urunk!

A templom a látható és láthatatlan világ találkozása. Köszönjük néked, Urunk!

A templom megszentelt tér, melyben a föltámadás erői működnek.

A templom szent hely, a csend és a békesség hajléka. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, melyben a megváltás gyógyító erői mindig jelen vannak.

Szent hely, melyből az irgalom csodálatos patakja árad.

Szent hely, ahol a bűnök rejtett sebei gyógyulnak. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, az ünnepek boldog otthona. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, ahol együtt örvendezünk testvéri szeretetben és békében.

A templom a mi igazi, lelki - szellemi otthonunk. Köszönjük néked, Urunk!

A templom: Jézus titokzatos jelenléti formáit mind magában foglalja.

A templom lelki újjászületésünk szent helye. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, ahol a szentségek gyógyító erői szüntelen áradnak.

Szent hely, ahol az örök Élet Igéje megvilágosít bennünket.

Szent hely, ahol az Élet Kenyerének szépen terített asztala áll.

Szent hely, ahol Jézus jelen van életünk minden napján.

A templom a legszebb hely, ahol a művészetek vonzó szépsége ünnepel.

Szent hely, melyben az örvendező szív szárnyaló éneke fölhangzik.

Szent hely, ahol Jézus szüntelenül vár bennünket. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, ahonnan a hit világossága kiárad. Köszönjük néked, Urunk!

A templom: a szeretet iskolája, ahol Jézus tanítását halljuk.

Szent hely, ahonnan a Szeretet Lelke otthonainkra sugárzik.

A templom: őseink hitének hűségese tanúja. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, ahol a kegyelem láthatatlan trónusa elé járulunk.

A templom: áldás az egész kórház életére. Köszönjük néked, Urunk!

Szent hely, ahol életünk legnagyobb értékei mind együtt vannak.

Szent hely, mely által a mi belső világunk élő templommá alakul.

Szent hely, mely bevezet az örök templomba: Jézus végtelen szeretetébe.

Köszönjük néked, Urunk!

A templom: a mennyei Jeruzsálem földi képe-mása. Köszönjük néked, Urunk!

A templom: ISTEN háza és a mennyország kapuja. Köszönjük néked, Urunk!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**